

Forfatter: Hardenberg, Anne

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Hardenberg, Anne (1564-03-30)

Citation: Hardenberg, Anne: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Hardenberg, Anne (1564-03-30)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 399. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000145.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

30. Marts 1564.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Dronning Dorothea er bekymret for, hvorledes Birgitte Gjøes Rejse er gaaet, og beder om Underretning derom; hun længes ogsaa efter at høre om Kongen. Anne Hardenberg savner meget Fru Birgitte, hvem hun takker for al hendes Kjærlighed; minder hende om nogle Morgenbønner, Fru Birgitte har lovet hende, m. m. Hun længes efter at høre, om Ejler Hardenberg foruden Malmø har mistet sit sjællandske Len. Om Krigsbegivenhederne og om Herluf Trolles Udløben med Flaaden. Om Dronningens Sygdom. Dronningen ønsker Underretning om Sundets Spærring.

Myn kerre farsøster¹, well ieg nu lade ald tacksielse bestaa, och giffuer eder saa ganske wenliig att wiide, att s. 400myn frus naade¹ haffuer beffalled meg att skriiffue eder saa mange gode netter tiill, och dett h. n. haffuer retteliig fast lenttes effter eder, siiden y drog fraa h. n. Och kunde y icke tro, saa h. n. haffuer frøtted, att y skulle icke komme offuer, tii werred haffuer altiid werre(!) eder y mod, siiden y drog her fraa. Och for lenges h. n. nu rett fast, før h. n. faar bud fraa eder, tii h. n. for wentter nu huer dag eders bud, som y loffued h. n., att y wille senne hiid, først gud wille, att y kom hiem. Och lader h. n. eder bede, att y wille skriiffue h. n. tiill om aldting, som h. n. tror eder tiill, och om y haffuer latt lese de breffue, som y well wiide. Senner h. n. nu dette bud tiill myn herre², for h. n. well wide, huor dett gaar hans n., och skriiffuer intted aned en, att hans n. well skriiffue hi. n. tiill, huor hans n. liider. Myn a. k. farsøster, saa kand ieg aller fuld skriiffue eder tiill, saa meg haffuer lenttes effter eder, siiden y drog her fraa, och maa den almetteste gud wiide, nar ieg nu skall komme eder tiill orde. Och haffuer ieg saa møged att talle mett eder, som ieg icke kunne tenke, men y war her. Den almetteste gud hand belønne eder for ald hulhed och wellgierning, som ieg baade nu, y wor her, och altiid beffiinner aff eder. Feck ieg och eders skriiffuelse, som y seluff skreff meg y Odense, och for mertte y eders skriiffuelse, att y worre icke well tiill pas, huilked gud wed, att ieg haffuer werred retteliig ille tiill freds for. Den almetteste s. 401gud han sparre och beuorre eder well for siin euiig godhed skyld, att y maa leffue saa lenge, som ieg skall werre y denne bedrøffued werden. Wille ieg saa gerne bede eder, att y icke wille for glemme meg mett de bønnen, y loffued meg, de, y lesse om morren. Først gud well, eders bud kommer hiid, saa skall ieg senne eder eders naale pude. Feck ieg de x pommerans, som fru Margrette¹ skall haffue, och er hun en nu paa Synnerbore. Dett første hun kommer hiem, da skall hun faa dem. Senne ieg och fru Else¹ de andre x. Wor her en karll y dag och sade for meg, att myn farbroder wor allt affue mett Malmø, och wille ieg saa gerne bede eder, att y wille skriiffue meg tiill, om hand monne werre kommen der fraa mett wiile, och om hand beholler dett y Seland². Haffuer ieg och hørtt, att den iydeske och fynske fanne skulle werre op dragen att komme lens Wlstan tiill wnd settning³, saa wille ieg saa gerne bede eder, att y wille skriiffue meg tiill, om eders broder⁴ er och op dragen, heller hand er y Skone. Myn a. k. farsøster, saa wille ieg saa gerne bede eder, att y wille saa well gørre och siige Herløff saa mange gode netter paa myne wene, och skall baade hand och y werre wffor glemtt y myn bøn tiill gud huer dag, ieg staaar paa myne ben. Wille ieg saa gerne bede eder, att y wiill skriiffue meg tiill, huor lenge y tror, dett hand en nu mone bliiffue, før hand løber wd, och for hobes meg, att hand icke kommer saa snart wd, tii de siige, att dett skyb er icke en nu ferdiig, som hand skall paa⁵. Wille y och s. 402lade meg wiide, huor y erre tiill pas, och om y kom well offuer Beltt. Er der gaaed vj stenne fraa myn f. n. ien dag, och er der ien saa stor som ien pommerans kern och liige saa danned, och fandtt h. n. slett intted wntt, huilked meg tøktes dett er ett stortt wwner, for ieg haffuer sett saa stor plaffue paa eder der aff Haffuer ieg ingen tiiden hørtt tiill fru Kirsten¹ siiden. Myn a. k. farsøster, saa well ieg nu och altiid beffalle eder den almetteste, euiig, baremhiertiig gud y wold, hand wnne meg nu gode tiiden fraa eder, att eder maa hide well. Lader Engell och Anne Skram siige eder saa mange gode netter². Skreffued Koling mett hast sker taarsdag³. Wille y iu lade meg wiide, om y wiide noged, ieg kand entten bestelle heller gørre for eder, da skall gud wiide, huor hierttelig gerne ieg well gørred.

Myn a. k. farsøster, lader myn f. n. eder bede, att y wille lade h. n. wiide, om Sunned icke bliiffuer op luck y gen, tii h. n. haffuer hørt, att den, der regerre y Nederlanne, som er keserens wette dater, haffuer haff hiinnes eged bud hus myn herre och raade hans n. att icke skall luke Sunned tiill, tii hun frøtted, att dett motte bekom hans n. ille, att der som han giorded, da torde de drage y gennem mett mack⁴. Och skall dotter Knubertt werre s. 403kommen der fraa och skall siige wwner¹, huor wre de er der for². Der som y ere y Københaffn, da kunne y well seluff talle mett hannom.

Udskrift: Erliig och welbiurdiig frue Birrette Herløff Troles, myn kerre farsøster, ganske wenliig tiill skreffued.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve XXIII. 174. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 173—76.